

skaffe Sprøiter i de Landsfogne, hvor der ikke er teglhængte Bygninger. Derimod er det paa større Gaarde, hvor der er flere teglhængte Bygninger, at en Sprøite kan bruges, og det har derfor fra Først af, da jeg saae dette Lovforslag, været mig noget Uventet, at det ved § 38 affkaffer Sprøiterne paa de større Gaarde. Jeg har nu erfaret, at det staaer i Forbindelse med tidligere Lovbestemmelser, men Brandassurancien kan ikke vel være tjent med, at Sprøiter blive affkaffede paa disse Gaarde. Gaarderimod dette Undringsforslag igjennem, saa ville Sprøiterne paa de større Gaarde blive conserverede der, hvor man har Brug for dem, og man vil ikke behøve at anskaffe dem der, hvor man ingen Brug har for dem.

Ordføreren: Ja, men det maa dog ikke oversees, at paa de Steder, hvor der ikke enten af Sogneforstanderskabet eller Amtsrådet vedtages at anskaffe en Communesprøite, der indeholder virkelig dette Lovforslag ikke nogen Lempelse, thi de offentlige Brandredskaber ere kun tilskede, hvor der er en Sprøite. Der er altsaa kun Tale om det Tilfælde, hvor enten Sognet selv vedtager, eller Amtsrådet paa lægger det, at anskaffe en Sprøite, og der er Spørgsmaalet, om det skal fordeles over Alle i Communen, saa at de ligelig deeltage i Udgifterne efter de samme Regler, eller om de skulle fritages derfor, som allerede have en Sprøite. Nu er det ganske vist, at disse væsentlig have anskaffet Sprøiten for deres egen Ekyld, og at man ikke kan formeene dem at have den, hvor de ville, altsaa maaskee paa et for Communen meget ufordeeligigt Sted, og det er ganske indlysende, at det er de rigeste Skattebidragere, man derved unddrager fra at bidrage til Anskaffelsen af Communesprøiter. Jeg troer, at Alt, hvad der kan siges herom, kan udtrykkes med de Ord, at det er en Smags-

sag at udfinde, hvad der er det meest Overveleende, enten paa den ene Side det Ubillige i, at den ringere og fattigere Deel af Communen saaledes skal tvinges til uden Medhjælp af de større Gaarde at anskaffe en Sprøite, — hvor det ikke skeer, er hele Bestemmelsen uden Betydning — eller paa den anden Side Sandsynligheden af at kunne saae Folk til at anskaffe en Sprøite for egen Regning, naar de derved eventualiter kunne opnaae den lille Fordeel.

J. Masmussen: Ja, jeg har rigtignok troet, at de fleste Communer vilde være vel tjente med, at der var flere Sprøiter, og med Hensyn til det, som den ærede Ordfører bemærkede om, at Bidraget til Anskaffelsen af de øvrige Sprøiterestkaber, der høre til Sprøiten, ikke skulde ydes af den, der eiede en Sprøite, da have vi rigtignok formeent, at den, som eiede en Sprøite og vilde underkaste den de samme Forpligtelser som Communesprøiten, skulde have de øvrige Redskaber, som henhøre til Sprøiten; men, da han selv har anskaffet Sprøiten, skulde han være fri for at bidrage til Anskaffelsen af de øvrige Redskaber, der skulle anskaffes for Communens Regning. Med Hensyn til Bidragene f. Ex. til Vandstedernes Rensning skulde den, der eiede Sprøiten, ligesaa godt bidrage som den øvrige Deel af Communen.

Ordføreren: Jeg skal hertil kun sote, at, hvor der er private Sprøiter, vil man ikke være meget hurtig med at paalægge en Commune Anskaffelsen af en Sprøite; Spørgsmaalet er kun, om man, naar der skal anskaffes en Communesprøite, hvor der er en privat Sprøite, skal paalægge Nogle alene at anskaffe den og lade de Andre være frie.